Συνέντευξη

Βασίλης Ζηδιανάκης: «το γυμνό στην εποχή των social media γίνεται πιο pop και απενοχοποιημένο»

Από Δέσποινα Ζευκιλή - 17/02/2016

Share 32 Tweet Like 40K athinorama.gr

Ξεφυλλίζουμε μαζί με τον καλλιτεχνικό διευθυντή της Atopos cvc το νέο τους βιβλίο Unlocked, βλέπουμε σε preview την ομώνυμη έκθεση που εγκαινιάζεται στις 24/2 και μας διηγείται όσα αποκόμισε τα τελευταία χρόνια προσπαθώντας να ξεδιαλέξει τις χιλιάδες φωτογραφίες γυμνών σωμάτων που μοιράζονται στα social media.

Βασίλης Ζηδιανάκης

Συναντάω τον Βασίλη Ζηδιανάκη στην αυλή του νεοκλασικού που στεγάζει τα τελευταία χρόνια την Atopos cvc στο Μεταξουργείο. Καθισμένοι ανάμεσα στις βγαλμένες πόρτες του πρώτου ορόφου που απομακρύνθηκαν για τις ανάγκες της έκθεσης αλλά θα χρησιμοποιηθούν για να δημιουργηθεί ένα τραπέζι για τα παράλληλα εργαστήρια που θα τρέξουν, πιάνουμε το νήμα μιας ιδιαίτερης διαδρομής που έχουμε μοιραστεί μαζί σας μέσα από αυτές τις σελίδες σε διάφορες φάσεις: Από ένα αστικό διαμέρισμα της δεκαετίας του ’70 στην Κυψέλη και τα υπόγεια του Μουσείου Μπενάκη της οδού Πειραιώς ως τα στριμωγμένα τέρατα που ξεπρόβαλλαν άλλοτε από τα παράθυρα σε αυτήν την αυλή του Μεταξουργείου.

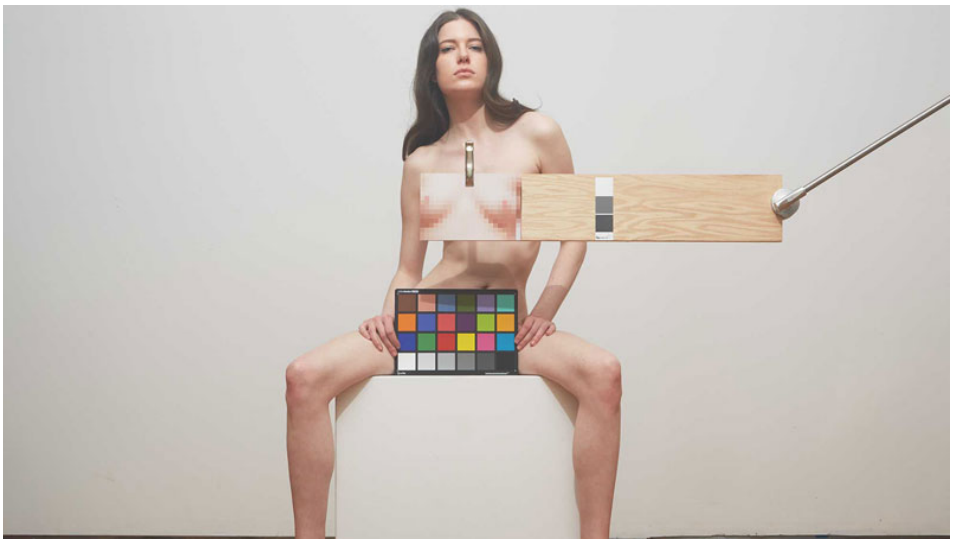

Bill Durgin

«Με το Unlocked κλείνει κατά μια έννοια ο πρώτος κύκλος της Atopos που συμπληρώνει τα 15 της χρόνια το 2017 και καλούμαστε να σκεφτούμε, μαζί με τα τα άλλη μέλη της, τον Σταμο Φαφαλιό και τον Άγγελο Τσουράπα που έχει μπει πιο πρόσφατα στην ομάδα, πως θα τη θέλαμε να εξελιχθεί στο μέλλον.

Αφετηρία μας ήταν το βίντεο του Marcus Tomlinson με τη φουστανέλα που δημιουργήθηκε για την έκθεση «Πτυχώσεις» στο Μουσείο Μπενάκη το 2004. Από την αρχή θέλαμε να δουλεύουμε με μια θεματική για να μην χανόμαστε.

Στο κέντρο ήταν πάντα το ανθρώπινο σώμα, ακόμη και όταν ασχολούμασταν με τη μόδα. Η ίδια η μόδα δεν με ενδιαφέρει καθόλου. Αυτό που με απασχόλησε είναι οι κώδικες που φέρει το σώμα μέσω του ενδύματος, πως μεταλλάσσεται το σώμα, πως μέσω του ρούχου η του μακιγιάζ μπορούμε να ξαναδουλέψουμε την εικόνα του σώματος μας. Το σύστημα της μόδας, το οποίο μισώ, έχει καταλάβει σήμερα αυτήν την αρχετυπική ανάγκη του ανθρώπου να φτιάξει κώδικες μέσω της εμφάνισης του.

Παρέλαση DJs την παραμονή της εθνικής γιορτής

Οι ταινίες που θα δούμε στις αθηναϊκές αίθουσες από την Πέμπτη 24/3

Νέοι, Κύπριοι και ανερχόμενοι χορευτές

Με το κλαρίνο του Πετρολούκα

Bootleg

Η 25η Μαρτίου θέλει μπακαλιάρο

Γυαλιά ηλίου: Ποιά σχέδια ταιριάζουν στο πρόσωπό σας;

«Όρνιθες»: Από τον Κουν στον Καραθάνο

«Πατρίδες που έγιναν φωτιά»: Ένα τραγούδι για τους πρόσφυγες

«Η σιωπή του αμνού», ή το πιο σκανδαλώδες και αρτίστικο πιάτο στην Αθήνα

Color Chart: Ποιο αχτύπητο δίδυμο σκιάς-μάσκαρα πάει καλύτερα με τα μάτια σας;

«Bonjour Athènes»: Το new wave της French house στο «Gazi Music Hall»

Μια όχι και τόσο θεαματική ιστορία για τους πρόσφυγες, την αγάπη για την τέχνη και την έννοια της αλληλεγγύης

«Batman v Superman»: Ποιον υπερήρωα χρειαζόμαστε περισσότερο;

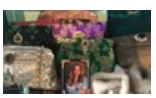

5 ενδιαφέρουσες boutique για να ανακαλύψεις στο Κολωνάκι

Άποψη της έκθεσης «Χράατς-Μόδα από Χαρτί» όπως παρουσιάστηκε στο μουσείο Mudam στο Λουξεμβούργο

Οι σκέψεις μου αυτές πάνω στο σώμα και το ρούχο έγιναν πράξη αρχικά με την έκθεση «Χράατς-Μόδα από Χαρτί» όπου δουλέψαμε με το χαρτί, το οποίο ως ρούχο δεν είχε σημασία μόνο στα 60s αλλά και στην εποχή μας στην Ιαπωνία ή την Κίνα για παράδειγμα. Αυτό που με συγκίνησε σε αυτήν την έρευνα ήταν η οργανικότητα του χαρτιού, το πόσο μοιάζει τελικά με την ανθρώπινη ζωή, η ευθραυστότητά του, το ότι μπορεί εύκολα να σκιστεί η να χαλάσει.

Ακολούθησαν τα τέρατα στη μόδα, μια ιδέα που προέκυψε καθώς παρατήρησα ότι σε αντίθεση με τα πρότυπα τελειότητας του ανθρώπινου σώματος που εξέφραζαν τα ακριβοπληρωμένα σούπερ μοντέλα της δεκαετίας του ’80 και του ’90, η μόδα άρχιζε σιγά σιγά να πειραματίζεται με το κρυμμένο πρόσωπο μας, τη μάσκα. Τα overdose κουστούμια της Ρέι Καβακούμπο, για παράδειγμα, παραπέμπουν σε μια αντίληψη του σώματος στα όρια του τέρατος, όχι με την έννοια του αποκρουστικού αλλά του αλλού, του διαφορετικού που μπορούμε να αποδεχθούμε.

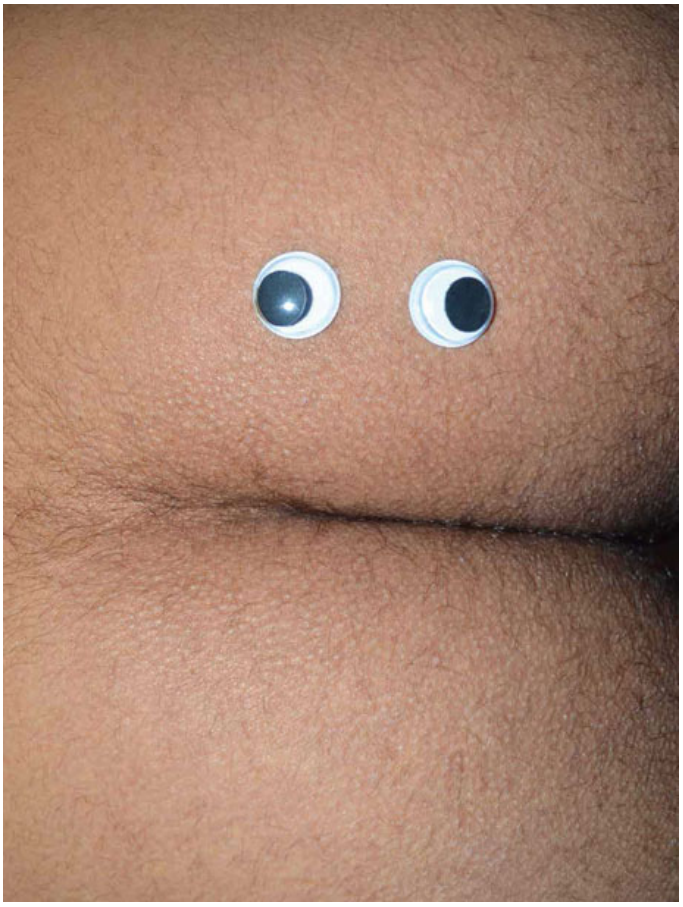

Kostis Fokas

Η ενασχόληση με το σώμα αυτό καθαυτό και το γυμνό προέκυψε ως φυσική συνέχεια καθώς πήρα ένα ρίσκο να ασχοληθώ με πιο άγνωστα νερά, έξω από το κύκλωμα της μόδας στο μουσείο, στο οποίο κινούμουν με άνεση διεθνώς.

Στην αρχή εστίασα στις σεξουαλικές πρακτικές και πως τα social media επηρεάζουν πλέον την σεξουαλικότητα μας, ειδικά των πολύ νέων, και τα ζητήματα gender που πλέον έχουν γίνει πολύ hot. Έκανα μια πολύ ωραία έρευνα που ίσως χρησιμοποιηθεί κάπως στο μέλλον αλλά στην πορεία επικεντρώθηκα στην απεικόνιση του ανθρώπινου σώματος στα social media.

Ξεκινώντας με ενδιέφερε που μπορεί να μας οδηγήσει αυτό το αυτόματο μοίρασμα των εικόνων του σώματος μας, τι σχέση μπορεί να έχει με το πορνό, το σημαίνει τελικά σήμερα πορνό, πως το γυμνό αποκτά νέες διαστάσεις πιο pop και καλλιτεχνικές σε αντίθεση με πιο σκοτεινές και αιχμηρές όψεις του παρελθόντος.

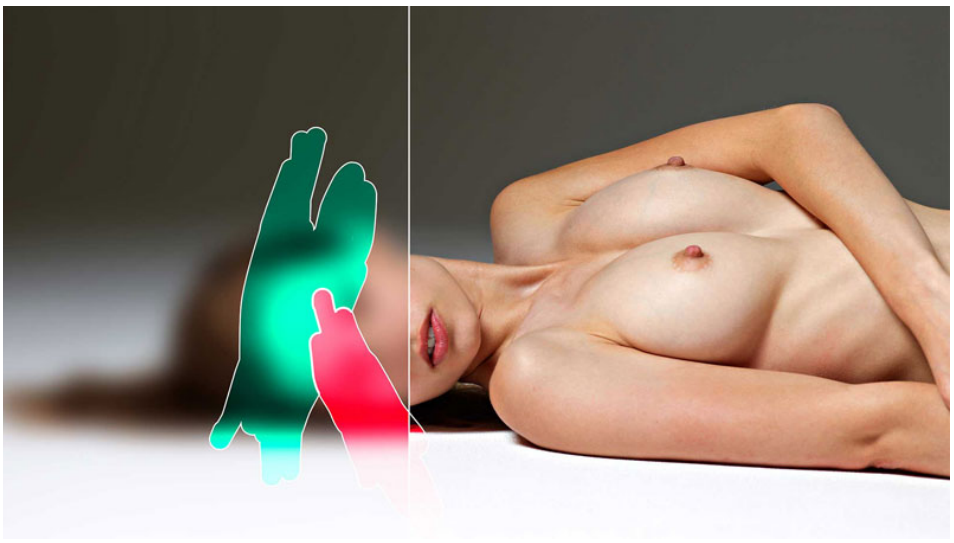

David Marinos

Αποφάσισα να πέσω με τα μούτρα στα… σκατά, ψάχνοντας ότι κυκλοφορεί στα social media. Να μην ξεκινήσω από τους καλλιτέχνες που ήταν γνωστοί για τη δουλειά τους σε αυτό το χώρο αλλά να δω αν έχω προσωπικό φίλτρο, πως θα το διαμορφώσω, τι είδους αντιστάσεις θα έχω. Είδα χιλιάδες φωτογραφίες και άρχισα να ξεδιαλέγω αυτές που με ενδιέφεραν.

Μετά ακολούθησε μια δεύτερη τεράστια, σχεδόν αρχαιολογικού τύπου έρευνα ψάχνοντας να βρω την αρχική πηγή των φωτογραφιών που είχα διαλέξει μέσα απο like και share. Η διαδικασία αυτή ήταν επώδυνη αλλά είχε και πλάκα ταυτόχρονα, ενώ έθετε ξανά θέματα όπως το τι σημαίνει σήμερα το copy write. Υπήρξαν περιπτώσεις που δημιουργοί είχαν πειράξει παλιότερες εικόνες γνωστών καλλιτεχνών χωρίς να γνωρίζουν την πηγή.

Céline Manz

Αφού εντοπίσαμε τους καλλιτέχνες και επικοινωνήσαμε μαζί τους και πήραμε την άδεια τους προέκυψε το ερώτημα τι κάνουμε με αυτό το υλικό. Αντί για ένα ηλεκτρονικό φορμάτ επέλεξα αυτό του τυπωμένου βιβλίου γιατί πιστεύω ακόμη σε αυτή τη μορφή του μέσου. Όχι με την έννοια της νοσταλγίας και του ρετρό, αλλά μιας δυναμικής απόφασης που είχε να κάνει με το να δούμε ποια άλλη διάσταση μπορεί να πάρει αυτό το υλικό όταν το τυπώσεις, πως μπορεί να διαβαστεί αλλιώς. Φαντάσου ότι πολλοί από αυτούς τους καλλιτέχνες δεν έχουν δει ποτέ τη δουλειά τους τυπωμένη.

Ξεφυλλίζοντας το βιβλίο έχω την αίσθηση ότι πρόκειται για τη δική μου μουσική παρτιτούρα. Νιώθω σαν ευνουχισμένος καλλιτέχνης ή επιμελητής που με ενδιαφέρει η μετά-δημιουργία, μια σύνθεση από όλη αυτή την ατέλειωτη παραγωγή τέχνης που υπάρχει online. Η αλληλουχία των καλλιτεχνών ακολουθεί αυτήν την προσωπική παρτιτούρα, κρατώντας όμως συγκεντρωμένο όλο το σώμα δουλειάς κάθε καλλιτέχνη έτσι ώστε να αναδειχθεί. Αντί εισαγωγικού κειμένου επέλεξα μια φωτογραφία της Elinor Carucci γιατί ένιωσα ότι τα λέει όλα, αυτό το αθώο βλέμμα του παιδιού που κοιτάζει το σώμα της μητέρας του ήθελα να έχει και ο θεατής του βιβλίου.

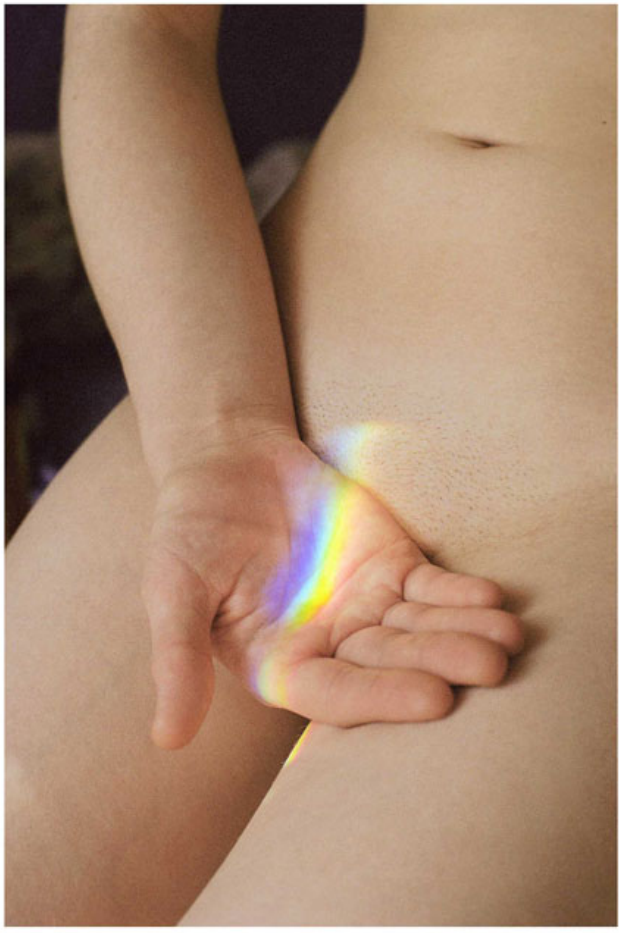

Sasha Kurmaz

Επικεντρώθηκα σε έργα από το 2010 και μετά και ανακάλυψα πως το γυμνό γίνεται πλέον αστείο, χαρούμενο, glossy, πιο απενοχοποιημένο. Υπάρχουν δουλειές που καταπιάνονται με ζητήματα gender, ή άλλες από νέες γκέι ή λεσβίες που έχουν αναγνωρίσιμα χαρακτηριστικά, όπως μια πιο ποπ οπτική του γυναικείου σώματος. Ο κατακερματισμός του γυμνού σώματος, η αντιπαράθεσή του με άλλες εικόνες, από δέντρα μέχρι αυτοκίνητα, το σώμα ως τοπίο, αλλά και η εμπειρία του online sex είναι μερικές από τις φόρμες και τα θέματα που επανέρχονται.

Ανάμεσα στους δημιουργούς υπάρχουν και σημαντικοί φωτογράφοι, όπως για παράδειγμα η Jess T. Dungan που έχει κάνει μια καταπληκτική δουλειά φωτογραφίζοντας ανθρώπους που έχουν κάνει εγχείρηση αλλαγής φύλου, ενώ δεν θα μπορούσα να μην βάλω και μια εικόνα του Robert Wilson που είναι ο δάσκαλος μου και του ζήτησα εκείνη που έχει κάνει με τη Lady Gaga. Ορισμένες εικόνες είναι φτιαγμένες αποκλειστικά για την οθόνη του κινητού, άλλες για μικρά zines όπου η φωτογραφία είναι μέρος μιας αφήγησης. Με ενδιαφέρουν πολύ τα μικρά zines.

Eylül Aslan

Ίσως αυτό που προσπάθησα να κάνω είναι μια… εγκυκλοπαίδεια zine. Την πρώτη φορά που είδα τυπωμένο το βιβλίο ήταν όταν το έλαβα με το ταχυδρομείο στο χωριό στην Κρήτη όπου μεγάλωσα. Έπαθα σοκ συνειδητοποιώντας τις ομοιότητες στο μέγεθος και την αισθητική του εξώφυλλου με τις εγκυκλοπαίδειες του πατέρα μου. Αυτές ήταν και τα μόνα ουσιαστικά βιβλία που είχαμε σπίτι όταν ήμουν μικρός και τώρα συνειδητοποιώ πως με έχουν επηρεάσει. Η πρώτη μου επαφή με την τέχνη έγινε μέσα από μια τέτοια εγκυκλοπαίδεια Ιστορίας της Τέχνης που ήταν δώρο μαζί με την κανονική εγκυκλοπαίδεια που είχε αγοράσει από πλασιέ ο πατέρας μου.

Charles-Antoine Chappuis

Ακόμη θυμάμαι την αίσθηση που μου είχε δημιουργήσει όταν ήμουν περίπου 7 χρόνων βλέποντας τις εικόνες από τις προϊστορικές βραχογραφίες ως τη ρόδα ποδηλάτου του Duchamp. Την ίδια εποχή ξεφύλλιζα με τους φίλους μου κρυφά και μια ερωτική εγκυκλοπαίδεια που ο πατέρας μου είχε αγοράσει για τον εαυτό του με εικόνες αρχαίων έργων τέχνης τύπου Αφροδίτη της Μήλου για εικονογράφηση και με είχαν εντυπωσιάσει όροι όπως η αγαλματολαγνεία!

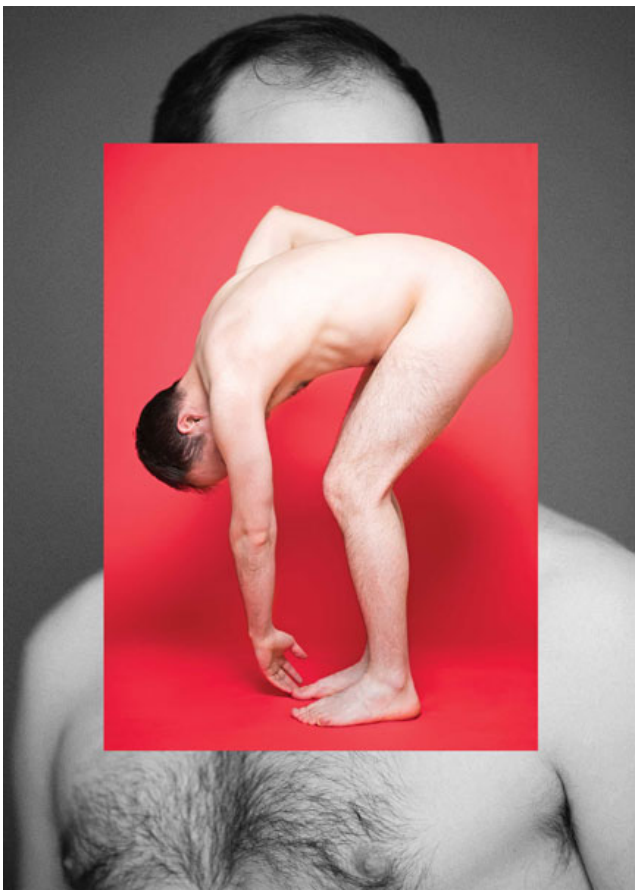

Brandon Shade

Κάτι που με απασχόλησε ιδιαίτερα ήταν τι μορφή έκθεσης μπορεί να πάρει αυτό το υλικό. Εκεί ήταν που έβαλα μια μεγάλη τρικλοποδιά στον εαυτό μου. Ταλανίστηκα αρκετά με το αν είχε νόημα να γίνει έκθεση, έναν προβληματισμό που μοιράστηκα και με τον Jérôme Delormas, διευθυντή της la Gaîté Lyrique, στο Παρίσι, και επίτιμο καλεσμένο μας κατά τη διάρκεια των εγκαινίων, ο οποίος υπογράφει και το εισαγωγικό σημείωμα του βιβλίου.

Κατέληξα στο να εκθέσω τις πλάκες της τετραχρωμίας που εντυπωσιάστηκα όταν έμαθα ότι πετιούνται από τα τυπογραφεία. Τη μήτρα του βιβλίου. Η δομή της έκθεσης παίζει με την φόρμα του συρταριού, ενώ σημαντικό ρόλο έχει και το φως. Το ίδιο υλικό θα μπορούσε να πάρει άλλη μορφή αν παρουσιαστεί στο μέλλον σε κάποιο άλλο μουσείο.

Έχω κρατήσει ακόμη όλα τα κουτιά από το χρώμα που χρησιμοποιήθηκε για την εκτύπωση, αλλά και τις λάθος εκτυπώσεις και ίσως τα χρησιμοποιήσω με κάποιο τρόπο, ενώ ετοιμάζουμε και μια λίστα με όλους τους αριθμούς που αφορούν τη διαδικασία της δημιουργίας του βιβλίου αυτού.

Clo'e Floirat

Ως προς το άμεσο μέλλον ο δικός μας τρόπος να ασχοληθούμε με την τρέλα που συμβαίνει αυτήν την εποχή στην Αθήνα λόγω της Documenta και όλο αυτό το ενδιαφέρον, την προσμονή και το άγχος που υπάρχει απ' όλους είναι να δουλέψουμε με την Γαλλίδα εικαστικό και κριτικό Clo'e Floirat που είχαμε παρουσιάσει στο δεύτερο Chou στο Mon Petit Chou project της Atopos cvc. Η Clo'e Floirat πειραματίζεται με το 'Critical Drawing επισκεπτόμενη εκθέσεις και δημιουργώντας αυτό που αποκαλεί "Drawing Crit". Αυτό θα κάνει και στην Αθήνα ξεκινώντας από την έκθεση της Abramovic στο Μουσείο Μπενάκη και συνεχίζοντας με την Μπιενάλε της Αθήνας και άλλες εκθέσεις μέχρι τη Documenta.»

Unlocked Info

Mayumi Hosokura

Εγκαίνια // Τετάρτη 24 Φεβρουαρίου 2016 από τις 19:00 μέχρι τις 23:00.

Διάρκεια // Μέχρι την Τετάρτη 6 Απριλίου 2016.
Ανοιχτά Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή 11:00-19:00.
Είσοδος ελεύθερη

ATOPOS CVC
Σαλαμίνος 72 Μεταξουργείο
2105242004, 210 8838151
www.atopos.gr

Σχετικά Θέματα

24/10/2010

Η Atopos μας ανοίγει το σπίτι της

Έχοντας κάνει αίσθηση με τη διοργάνωση ή τη συμμετοχή τους σε εκθέσεις-σταθμοί για τη σχέση μόδας και τέχνης, όχι μόνο...

03/01/2007

Τα Paper Dresses του '60 στο Μουσείο Μπενάκη

Τα χάρτινα φορέματα μιας χρήσης, μια σύντομη αλλά εκρηκτική στιγμή στην ιστορία της μόδας, αναβιώνει μέσα από την πολυαναμενόμενη έκθεση της εταιρείας πολιτισμού Atopos, που εγκαινιάζεται την 1η Μαρτίου στο Μουσείο Μπενάκη της οδού Πειραιώς.